

POSTANOWIENIE

Dnia 10 listopada 2010 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA: Dariusz Kłodnicki

Sędzia SA: Beata Wolfke-Kobzar (spr.)

Sędzia SA: Sławomir Jurkowicz

po rozpoznaniu w dniu 10 listopada 2010 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu protestu wyborczego: **Mirosława Grafa**

z udziałem:

1. **Feliksa Rosika - Redaktora Naczelnego Biuletynu dla Mieszkańców "Pod Szrenicą" w Szklarskiej Porębie**
2. **Gminy Szklarska Poręba - Urzędu Miejskiego w Szklarskiej Porębie - wydawcy Biuletynu dla Mieszkańców "Pod Szrenicą" w Szklarskiej Porębie**

na skutek zażalenia Mirosława Grafa

na postanowienie Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze

z dnia 5 listopada 2010 r. sygn. akt I Ns 207/10

p o s t a n a w i a: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Wnioskodawca – Mirosław Graf - wystąpił w trybie art. 72 ustawy z 16.07.1998 r. Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw (tj. Dz. U. z 2010 r., Nr 176 poz. 1190) z szeregiem żądań kierowanych do uczestników postępowania jako Redaktora Naczelnego i Wydawcy Biuletynu dla Mieszkańców „Pod Szrenicą”.

Jako kandydat na burmistrza Szklarskiej Poręby wnioskodawca wiązał te żądania z treścią opublikowanego 5.10.2010 r. w Biuletynie artykułu p. „Jak sprzedano TBS”.

Według wnioskodawcy w artykule zawarto nieprawdziwe informacje dotyczące Karkonoskiego Towarzystwa Budownictwa Społecznego sp. z o.o. a wprost, okoliczności i skutków zbycia udziałów Gminy w KTBS na rzecz Budoprojekt S.A.

Wnioskodawca skonkretyzował nieprawdziwe w jego ocenie informacje i zaferował dowody potwierdzające jego zarzuty. Wyjaśnił, że artykuł dotyka go osobiście, ponieważ transakcja zbycia udziałów miała miejsce w czasie, gdy był członkiem Zarządu Miasta Szklarska Poręba.

Sąd Okręgowy ustalił, że 5.10.2010 r. został wydany nr 16/10 Biuletynu Dla Mieszkańców „Pod Szrenicą” i w artykule pt. „Jak sprzedano TBS” zawarto informacje i oceny dotyczące sprzedaży udziałów Gminy Szklarska Poręba w Karkonoskim Towarzystwie Budownictwa Społecznego. W artykule znalazły się krytyczne informacje o tej transakcji. Feliks Rosiak jest redaktorem naczelnym Biuletynu, zaś Urząd Miejski – jego wydawcą.

Wedle ustaleń Sądu decyzję o sprzedaży podjął Zarząd Miasta, a jednym z członków Zarządu był wnioskodawca.

Rejestracja wnioskodawcy jako kandydata na burmistrza Szklarskiej Poręby nastąpiła 26.10.2010 r.

Przy takich ustaleniach Sąd Okręgowy odmówił powodowi legitymacji do złożenia protestu wyborczego w związku z publikacją z 5.10.2010 r. Zdaniem Sądu, skoro wówczas wnioskodawca nie był jeszcze kandydatem w wyborach samorządowych, publikacji nie można wiązać z jego kandydowaniem, dlatego ochrony swoich dóbr osobistych – o ile zostały naruszone - może dochodzić jedynie na podstawie przepisów kodeksu cywilnego.

Stąd postanowieniem z 5.11.2010 r. Sąd Okręgowy oddalił protest.

Domagając się uchylecia postanowienia i przekazania protestu wyborczego do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu, w zażaleniu wnioskodawca zarzucił naruszenie art. 72 Ordynacji przez błędną wykładnię tego przepisu. Zdaniem skarżącego Sąd Okręgowy rozumie go nazbyt wąsko, sprzecznie z jego literalnym brzmieniem. Skarżący podniósł, że art. 72 dotyczy materiałów wyborczych, tj. informacji rozpowszechnianych – jak tutaj – w okresie kampanii wyborczej. Z kolei do złożenia protestu uprawnia kandydata w wyborach, a taki status skarżący miał w chwili wniesienia protestu. Skarżący zauważa też, że Biuletyn jest rozpowszechniany na różne sposoby, również w odległym czasie od jego wydania, a jego treść jest udostępniona na stronie internetowej Szklarskiej Poręby. Tym samym rozpowszechnianie nieprawdziwych informacji ma charakter ciągły i trwa do dziś. Skarżący wreszcie podkreślił, że jego zamiar kandydowania był powszechnie znany już w dacie publikacji artykułu, a jego ugrupowanie – Platforma Obywatelska – wybrała go na kandydata jeszcze we wrześniu 2010 r.

Sąd Apelacyjny zważył:

Celem regulacji z art. 72 Ordynacji jest natychmiastowa ochrona przed skutkami nieuczciwie prowadzonej kampanii wyborczej i stąd właśnie mianem materiałów wyborczych ustawa określa wszelkie formy agitacji prowadzonej w okresie kampanii, a do protestu uprawnia kandydata na radnego lub pełnomocnika wyborczego zainteresowanego komitetu.

W świetle celu w/w normy nie sposób uznać za materiał wyborczy – czyli agitacyjny – publikacji o charakterze informacyjnym czy cennym, nawet krytycznym, o ile odnoszą się do osób, które nie mają statusu kandydata w wyborach samorządowych.

Sąd Apelacyjny podziela też pogląd Sądu Okręgowego, że weryfikacja protestu wyborczego pod kątem przesłanek z art. 72 Ordynacji winna nastąpić z uwzględnieniem okoliczności z chwili „pierwotnego” rozpowszechniania informacji, tu: daty publikacji artykułu, bo tylko tę formę rozpowszechnienia można by przypisać bezpośrednio uczestnikom postępowania.

Akceptacja dla prezentowanej przez Sąd Okręgowy wykładni art. 72 ust.1 Ordynacji przesądziła o oddaleniu zażalenia na podstawie art. 72 ust. 3 Ordynacji w zw. z art. 385 i 397 § 2 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc, bez szerszej oceny charakteru

kwestionowanego artykułu oraz bez badania rzetelności przedstawionych w nim informacji o sprzedaży udziałów Gminy w KTBS.

Zgodność niniejszego odpisu z oryginałem, stwierdzam.

Wrocław, dnia 10.11.2006

Kierownik Sekretariatu
[Signature]

St. Sekretarz Sądowy

Monika Burkowiak
[Signature]